

Делта Ме

ЕГ „Пловдив“ на немския коледен базар

✓ Днес е голямото
представление

На фокус:

г-жа Мариела Хаджийска
г-н Таня Трифонова

стр. 4

Учители - бивши
ученици

стр. 5

Любимите заведения
на Английската

стр. 6

Нова година по
света

стр. 6

Сертификати
за извънкласни
дейности

стр. 8

Най-силните
земетресения

стр. 9

Българската литература в списание „Страница“ и във въображението ни

За повечето тийнейджъри литературата е просто един предмет в училище, по който ни карат да четем някакви си книги. Това всъщност представлява четенето за по-голямата част от младежите – едно задължение, едно бреме, което може и да се избегне. Малко обаче имат представа какъв прекрасен, магически, красив свят могат да ни разгърнат черно-белите страници. Имено това наше безразличие и липса на отношение към литературата изобщо, в частност и към българската литература, е причината за проблема, който беше основна тема на **срещата на учениците от Английската с Младен Влашки и Недялко Славов**. Срещата, проведена на 24 ноември, ни запозна с писателя, водещ и преподавател в Пловдивския университет Младен Влашки и с лирика и драматург, автор на „Фаустино“, Недялко Славов. Дватама, заедно с Александър Секулов, който за съжаление не успя да дойде, организират проекта **„Открита страница. Литературата до вас“**, чиято цел е да запознае учениците от различни училища в страната с трудностите на днешните литератори, както и да ни представят своето списание „Страница“. Списанието подновява своята дейност преди 12 години и се превръща в средство за утвърждаването на литературата като част от културата ни. Това е най-дълго издаваното такова списание след 80-те и единственото, което представя литературна критика.

Добре, творците ни имат поле за изява, но какъв е стимулът им? Според изследване от 2010г. 40% от младите хора у нас не четат изобщо, а 40% от четящите не биха отворили българска книга. Всеки може да се сети до какво ще доведе запазването на тази тенденция. И още нещо, според грубо изчисление на Влашки, от книга на цена 10 лв, авторът получава само 1лв. - 10-15% от продажната цена! Всичко останало отива за държавата, издателя, консумативи, заплати и най-основния дял - при търговеца. Представете си се вие на мястото на тези хора, пишещи за света, но неоценени от него. Излиза, че професията писател в днешно време е немислима. А кой има време да пише книги, докато работи по цял ден само за да се прибере и да се захване с работа въщи. Още един много важен фактор е бързото развитие на технологиите. Колкото и ползи да ни носят компютрите и телефоните, те подбиват пазара на хартиените книги. Колко от вас ще отидат до книжарницата за стихосбирка на Вазов,

вместо да отворят стихотворенията му в интернет, за да ги прочетат за следващия час? А, ако толкова ни трябва книжката за класната работа, за това си има библиотека.

Влашки засегна темата за интернет литературата и в друг аспект. Неслучайно тяхното списание не се издава в електронен вариант. Ако се издаваше, то щеше да загине. За да сме в системата, според Влашки, трябва да работим активно с издателя си, а не само да си публикуваме в интернет. Всъщност издателят играе немалка роля в процеса на създаването и популяризирането на една книга. Той трябва да предвижда очакванията на читателите, да представя и рекламира продукта по телевизията, радиото (*и в списание „Страница“*). За пример журналистът ни даде романа „Парфюмът“ на Патрик Зюскинд. Ръкописът бил изпратен от издателя на 200 човека, за да дадат мнението си преди издаването на книгата.

Активна работа с читателя. В България той обаче е всичко друго, но не и активен. Само за ориентация – какво значи успех на един издаден български продукт? Ако е стихосбирка, нормалният ѝ тираж е 300-500 броя, нагоре вече е успех; за прозата над 800 се счита за постижение. За сравнение, романите на Дан Браун имат продадени около 6 000 бройки у нас, а дори и вестникът в ръцете ти е с тираж, попадащ в общонационалната рамка на **успех**. Въпреки това най-търсените книги от нас са на тема подсъзнание, чакри, йоги и медитация. „Подсъзнанието може всичко“ е най-продаваната книга в България. Изводът, който можем да си направим от заглавието, е ясен. Трудът и усърдието вече не са основни български ценности, постигнатото с „тези две ръце“ не е толкова сладко, колкото лесно извоюваната победа. Мързелът

и тарикатлъкът дотолкова са ни завладяли, че дори сме готови да прочетем книга, за да разберем как още повече да си улесним живота. А това ли е всъщност ролята и целта на литературата? Младен Влашки е на друго мнение. За него комуникацията е основна, желанието на писателя да достигне до читателя, да въздейства и да създава светове. И в тази връзка, ако искаме да прочетем такава литература, препоръчаха ни няколко романа, току-що появили се на пазара: **„Нобелистът“** на Елена Алексиева, **„Възвишение“** на Милен Русков, **„Физика на тъгата“** на Георги Господинов, **„Български психар“** на Андрей Велков и **„Господ слиза в Атина“** на Александър Секулов.

Присъстващите на срещата имаха честта лично да се запознаят с един такъв творец – Недялко Славов, който с удоволствие прочете някои от стихотворенията си, части от **„4 момичета на верандата ми, 5 часа следобед“**. Лириката му е въздействаща, романтична и в същото време модернизирана, така че да достигне и до нас, младите читатели. В произведенията му можем да открием заведението No Sence, марихуана и, разбира се, любов. Всичко може да стане красиво, когато е казано в рими. В края на срещата дойде ред и на нашите въпроси и, както може би очаквате, **първият беше зададен от Димитър Бозов от 12-д клас**. Разсъжденията му бяха върху липсата на темите за човешките ценности в литературата, заменени от мутри, убийства и проститутки. Мнението му обаче не беше споделяно от Славов, според когото все още съществуват стойностни произведения, които да събуждат размисли у читателите. Всъщност четенето е едно умение, на което трябва да се научим. Славов сравни ума ни с компютър – ние създаваме папки, в които съхраняваме образи. А много по-ползотворно е тези образи да са плод на въображението ни в процеса на четене, отколкото да са директно предоставени ни от телевизията например. Елитният човек – това е четящият човек. И нека не се превръщаме в гастарбайтери, които четат вестници предимно с картинки, а да работим активно за въображението си, защото то ни е по-скъпо, отколкото предполагаме – това ни призова Недялко Славов.

А интересувашите се млади творци, които искат да намерят своето място сред страниците на списание **„Страница“**, могат да потърсят групата му във facebook или да пишат на адрес n_slavov@yahoo.com

Текст: Албена Арабаджиева, 12-б

Снимки: Светлана Панова, 12-г

Писателката Мария Донева в ЕГ „Пловдив“

На 12 декември в конферентната зала се проведе среща с писателката Мария Донева, която бе поканена от г-жа Донка Енева, за да представи пред осмокласниците новата си книга **„Перце от дим“**. Срещата откри самата преподавателка, която представи събитието като един заслужен коледен подарък за учениците. Тя описа поезията не като константна величина и затова изтъкна, че учениците трябва да чуят гласа, да се запознаят със съвременната поезия, а такава е именно тази на Мария Донева, която според нея пише със сърцето си. Г-жа Енева изказа специална благодарност на издателска къща „Жанет 45“ за осъществяването на тази среща, като нека отбележим, че отпечатването на вестника се осъществява със съдействието на същата издателска къща, и даде думата на поетесата. Мария Донева от своя страна сподели на учениците, че не за пръв път е в нашата гимназия. Тя разказа спомените си от преди две години, когато от нашата гимназия получила коледно дръвче като подарък, а то все още я радвало. А щом едно цвете не увяхвало толкова дълго, значи то е било подарено с искрени чувства и хубави мисли. Авторката сподели на учениците, че обича да пътува и да представя книгите си. Тя изрази мнението си, че днес на поезията не се гледа с много добри очи и хората често не я разбират. Мария Донева разказа на учениците и за работата си като учителка в Стара Загора, работата ѝ в театъра – също там, както и в Психиатричната клиника в Раднево, където помага на хора с психични проблеми, насърчавайки ги да участват в театъра. За нея така хората забравят поне за част от болката, пренасяйки се в света на изкуствата, които тя

сравни с **„временна упойка“**.

Срещата продължи със стихове от новата книга на писателката, а след това осмокласниците имаха възможността да зададат своите въпроси. На първия от тях, а именно дали поетесата следва правила, когато пише, тя отговори със закачливото **„да“**, защото няма как да не следва и правила, ако иска да издава книги. На друг въпрос тя сподели, че пише във всякакво настроение и всичко може да я провокира да създаде ново стихотворение. Учениците бяха любопитни също така да научат кога тя е написала първото си стихотворение, а Мария Донева се пошегува, че пише от **„дълбока древност“** – откогато е била шести клас. На въпроса дали вярва в любовта, тя каза, че това е като да я попитат дали вярва в климата – за нея любовта съществува категорично. Писателката също така отговори, че нейната муза е дъщеря ѝ.

Когато пише, **тя се стреми да търси позитивното във всичко**, защото само така може да се постигне оптимизъм сред редовете на творбата. Последният въпрос на осмокласник бе свързан с любимите автори на Мария Донева – тук тя с усмивка отговори, че се учи от всички, но не пропусна да спомене името на великия Валери Петров, както и творбите на Милен Русков и Елица Марвудинова. В края на срещата всички желаещи ученици имаха възможността да се сдобият с новата книга на Мария Донева, както и с по-стари нейни издания.

Текст: Мария Чешимеджиева, 11-з

Снимки: Светлана Панова, 12-г

ЕГ "ПЛОВДИВ" НА НЕМСКИЯ КОЛЕДЕН БАЗАР

Снежинките се носят тихо над мъждукащите светлини на Пловдив, ваканцията чука на вратата, забързани хора балансират на леда, за да открият най-хубавите подаръци за своите близки, в навечерието на един от най-светлите празници сме. Коледа - времето, когато човек често прави равностойка за изминалата година, когато осъзнава своите грешки и постижения, но и време, в което трябва да отворим сърцата си за доброто. Защото всяко добро дело ще направи нашия празник много по топъл, ще сгрее и нашата душа.

И на фона на тази зимна обстановка някои от нас вече се включват в една прекрасна инициатива - Коледния базар - част от празниците, с които ще отбележим 55 години от създаването на гимназията и изпращането на петдесетия юбилеен випуск на гимназията (за което и Делта Те неведнъж писа).

Тази година, както повечето от вас вече знаят, на центъра на Пловдив, с подкрепата на община Пловдив, немското и австрийското посолство, градът ни има своя Weihnachtsmarkt - а най-хубавото е, че между 10 и 22 декември нашето училище също ще има щанд там, **благодарение на усилията на учениците от Ученическия парламент**. А каузата, разбира се, е благотворителна. Половината средства учениците ще дарят на дом за деца „Мария Луиза“, а останалата част от парите ще спомогнат за осъществяването на съвместен проект на Ученическия парламент и Младежка зона МИКЦ, който отново е свързан с благотворително посещение на друг дом за деца в Пловдив - „Олга Скобелева“.

Не можем да не споменем и дейността на ентузиазирани ученици, които усърдно се трудиха на двата workshop-а на 22 и 29 ноември, организирани от Ученическия парламент, за да създадат прекрасни картички, с които и нашата гимназия да се включи в базара. Картон за картичките с логото на ЕГ „Пловдив“ също така бе осигурен от спонсор. Разбира се, на щанда могат да бъдат намерени и всякакви други предмети, ръчно изработени от ученици, решили да се включат в каузата.

Дори да не са достатъчно сръчни в изработването на различни неща, на всички бе предоставена възможността да станат част от базара, включвайки се в продаването на щанда. Ученическият парламент бе изготвил специална таблица, в която за всеки клас има отреден ден и всички желаещи може да се включат в благотворителната кауза. Инициативите са последвани и от три последователни концерта - на 7,13 и днес на - 20 декември, на които музикалните таланти на ЕГ „Пловдив“ имат възможността да се изявят.

За музикалния съпровод отговаря господин Мирослав Атанасов, който също така не пропусна да се включи в грабващите изпълнения. Неприветливият вятър и студеното време (а като водеща на концерта мога да потвърдя, че филмът „Да замръзнем за 60 секунди“ беше факт) не попречи още на първия концерт нашите ученици да накарат пловдивчани да се спрат и да послушат, а най-голямата радост за тях бяха аплодисментите на подкрепящата ги публика, в която можехме да открием както ученици от гимназията, така и фотографии на Делта Те. В първия концерт се включиха някои от вече познатите ни лица от Деня на таланта, както и някои нови, „прохождащи“ таланти от по-малките випуски, които тепърва ще ни радват.

Инициативите са последвани и от три последователни концерта - на 7,13 и днес на - 20 декември, на които музикалните таланти на ЕГ „Пловдив“ имат възможността да се изявят.

За музикалния съпровод отговаря господин Мирослав Атанасов, който също така не пропусна да се включи в грабващите изпълнения. Неприветливият вятър и студеното време (а като водеща на концерта мога да потвърдя, че филмът „Да замръзнем за 60 секунди“ беше факт) не попречи още на първия концерт нашите ученици да накарат пловдивчани да се спрат и да послушат, а най-голямата радост за тях бяха аплодисментите на подкрепящата ги публика, в която можехме да открием както ученици от гимназията, така и фотографии на Делта Те. В първия концерт се включиха някои от вече познатите ни лица от Деня на таланта, както и някои нови, „прохождащи“ таланти от по-малките випуски, които тепърва ще ни радват.

А вие не забравяйте да се включите в последния спектакъл и да подкрепите своите съученици довечера!

Ето какво ни споделиха ученици, продавали на щанда:

Организацията на благотворителния базар е на много добро ниво, много качествени продукти се предлагат, но разположението на къщичката според мен е неправилно, защото повечето хора не биха навлезли толкова навътре, за да разгледат нашите предложения. Също така пречка е студеното време, заради което посещаемостта е малка.

Християн Христов, 11з клас

Има много хубаво изработени неща и хората се спират, но според мен местоположението на къщичката пречи, защото е „скрита“ и не всички могат да я видят, минавайки по центъра. Друга причина, според мен да не върви, е че още е рано за Коледа и хората не са настроени да търсят подаръци. Надявам се следващите дни да върви по-добре. Но все пак всеки, който се спира, изказва положителни впечатления.

Рафина Джевелекова, 11 г клас

И ако все още не сте се включили, било то с изработка на картички, продаване или музикално изпълнение, възползвайте се да покрепите каузата до края на базара. Нима ако бъдете дарени с една детска усмивка, тя няма да е милион пъти по-безценна от джобните за днешното кафе? Нима вие не бяхте като всички деца, вълнуващи се за Коледа, чакащи своя специален подарък от добрия Старец и не се радвахте, когато го получите? Е, нека заедно като една истинска елитна гимназия, да направим това възможно за част от децата, лишени от родителска грижа. Нека си пожелаем един успешен тазгодишен базар, светли и изпълнени с емоции празници и да останем с надеждата, че тази инициатива да се превърне в традиция!

Изпълненията на талантите от Английската впечатлиха публиката на центъра пред общината (вдясно). Още снимки вижте на стр. 16!

Текст: Мария Чешмеджиева, 11-з

Снимки: Димитър Киров, 11-в; Стефан Солачки, 11-з

Вижте специалния фоторепортаж на Делта Те от над 300 снимки по повод участието на учениците на гимназията в празничната програма на немския коледен базар на нашата [facebook.com/eds.delta.te](https://www.facebook.com/eds.delta.te)

ПРЕПОДАВАТЕЛ ПО МАТЕМАТИКА

Защо избрахте именно математиката?

От дете до година преди да завърша гимназия мечтаех (дори бях убедена, че ще се случи) да стана хирург. Завършила съм Математическата гимназия „Гео Милев“ в град Плевен. Участвах в републикански кръг на олимпиада по физика. Тази велика наука ме плени и завърших „Физика и математика“ в СУ „Св. Климент Охридски“. И тъй като животът е сюрприз – не знаех какво ще ти поднесе утрешният ден – започнах работа като учител по математика. Не съжалявам за медицината, нито за „царицата на науките – физиката“, все пак тя не може да диша без математика...

От колко години преподавате в ЕГ „Пловдив“?

Отговор на въпроса ти е решението на уравнението (може да извикате Виет на помощ). А между другото – 13 е любимото ми число!

Какви качества търсите у един ученик?

Всеки ученик (всеки випуск) има своя индивидуалност, характер и аура. Приемам ги такива, каквито са. Е, радвам се, ако ученикът е трудолюбив, упорит, открит и честен. Но това са качества, които се изграждат преди учениците да дойдат в гимназията. И все пак аз съм оптимист (умерен) и не се отказвам – полагам усилия, за да ги накарам да бъдат такива.

Кой е любимият Ви дял на математиката? А най-трудният за Вас?

Любим – „Математически анализ“ (в основата му са функции).

Най-труден – „Как учениците да обикнат математиката“.

Много ученици се оплакват, че математиката не трябва да се изучава толкова подробно. Как бихте коментирали?

Математиката изисква постоянство, голямо сърце и търпение. Точно като в любовта – не позволява изневери. В една връзка всеки ден трябва да се бориш, да се раздаваш, да й отдаваш внимание и да доказваш чувствата си. Ако не го правиш, ако си дадеш почивка, тя става трудна, досадна и „подробна“.

Кой е най-незабравимият Ви спомен в гимназията?

Естествено, че са много. И положителни, и отрицателни. Но като се замисля, че трябва да открия един, то това е отличното представяне на Випуск 2009 на матурата по математика. Явиха се 43-ма зрелостници и бяха първи в Пловдивска област. Изведохме випуска с г-жа Дима Стоянова.

Кои три думи Ви описват най-точно?

Принципност, честност и всеотдайност. „And Nothing Else Matters...!“

С какво обичате да се занимавате през свободното си време?

Хоби ми са кулинарията и цветарството. Имам малка градинка и вече очаквам пролетта, когато ще цъфнат лалетата, зюмбюлите, нарцисите и минзухарите, които засадох преди дни.

Мисля, че хората остаряват само физически, а духът им остава седемнадесетгодишен. Свободното ми време е изключително „ограничена числова редица“ – това е периодът 15.07. – 31.08... Тогава мечтаю, фантазирам, наслаждавам се на морето, чета книги, гледам филми, слушам музика, пътувам – нещата, които правите и вие.

Според Вас призвание ли е учителската професия?

ДА! Обичам работата си, много! Но за огромно мое съжаление днес учителската професия не е от най-престижните в нашето общество. Учителят днес не е като едно време „даскал, поп и кмет“. Учениците завършват, поемат своя път и често забравят тези, които са им се раздали от сърце. Самата аз съм виновна, че не съм потърсила нито веднъж учителите от гимназията, за да им кажа „Поклон! Благодаря!“ Но приближава Коледа – прекрасен повод да го направя.

Интервюто проведеха: Мария Чешмеджиева, 11-з; Анелия Георгиева, 12-к
Снимки: Мария Маринова, 11-з

Любима книга:

„Лавина“ на Блага Димитрова. Обичам много и поезия – Блага Димитрова, Станка Пенчева, Лиляна Стефанова, Дамян Дамянов. Имам и едно много любимо стихотворение на Борис Христов – „Самотният човек“.

Любим филм: Нямам, но мога да ти кажа последния, който ми е харесал и ме е „стоплил“: „Яж, моли се и обичай!“

Любима песен: Nothing Else Matters на Metallica (и „Unforgiven“ също)
Девиз: Нямам! Но има две неща, които си повтарям в трудни мигове: „И не разменяй съвестта си за слава, каквато и да е тя!“ (Л. Левчев)

„Аз не знам други признаци за превъзходство, освен добротата!“ (Лудвиг ван Бетовен).

Любима книга: „Кафе за събуждане“ – Димитър Божанов

Любима песен: Много са. Обичам да слушам Андреа Бочели.

Девиз: Не падай никога духом!

Хоби: Чета много книги. Обичам да събирам рецепти от източната медицина. Също така шия, моделирам и готвя често.

Мариела Хаджийска

ПРЕПОДАВАТЕЛ ПО ГЕОГРАФИЯ

Защо избрахте географията?

Географията е наука, която отваря широки кръгозори за човешкото познание. Избрах я в

Таня Трифенова

моя професионален път, защото е много богата, интересна и занимателна. На около 17 години в гимназията осъзнах, че тя ще е моят избор въпреки строгите изисквания на учителката, която ми преподаваше по онова време.

От колко години преподавате в ЕГ „Пловдив“?

От 1993г., т.е. от 19 години.

Какви качества търсите у един ученик?

Всеки ученик има различни особености на характера, възпитанието и интелекта. Откакто съм учител, винаги съм се стремяла да търся най-доброто у възпитаниците си. Търся, но не винаги намирам трудолюбие, честност и любознателност.

Интересуват ли се днес учениците от география?

Отговорът ми не може да бъде еднозначен за всички ученици. Има такива, които се интересуват само от оценката по предмета. Заинтересованите в истинския смисъл на думата са тези, които искат да знаят повече и извън учебното съдържание и обогатяват географската си култура постоянно. Ако трябва да обобща съвременната тенденция, то резултатите от матурата по география през последните години показват ясно, че младите хора все по-малко се интересуват от географията на България. Битува мнение, че без учене можеш да изкараш. Това е илюзия.

Всепризнат факт е, че при Вас трудно се изкарват отлични оценки. Какво бихте посветвали учениците си?

Учението е труд. Още по-трудно е, когато не знаеш как и какво да учиш. Много често учениците изпадат в такива ситуации, защото учат избирателно или просто защото не им е интересно. Съветвам моите ученици да учат системно и отговорно, да мислят и извън тясното си лично пространство само за оценка, ако искат да бъдат по-високо оценени.

Кой е най-незабравимият Ви спомен в гимназията?

Когато работиш с хора, които са умни и интелигентни, спомените са незабравими. Имам прекрасни спомени от много ученици. Това са усмивките по лицата им, благодарните очи и усещането, че нещо съм им дала, което ме прави щастлива. Наводнението през 2005 година също остави наистина незабравим спомен за всички нас.

Кои три думи Ви описват най-точно?

Упорита, не съм суетна, критична.

С какво обичате да се занимавате през свободното си време?

Такова почти нямам, но когато ми се отдаде възможност чета книги, пътувам или се забавлявам със семейството.

С какво е известен градът Мерицлери?

Мерицлери е малък град на 16 км. северозападно от гр. Димитровград. Наследник е на старо трако-римско селище с име Пизос. Градът е прочут с минералната си вода, която се бутилира и е позната у нас и в чужбина с лековитото си въздействие. Водата е сходна по качество с чешката в Карлови Вари (Карелсбад) и френската във Виши. Мерицлери е признат балнеолечебен курорт с национално значение. От географска гледна точка градът е известен с т.нар. „кални вулкани“. По време на турското робство селището се е наричало Гююр Мерицлери. Произхожда от турското название на река Марица – Мериц. **Името му наистина е нетипично, но пък стана любимо на випуск 2013г.**

Нашите учители - доскорошни ученици

Покрай честването на двойния юбилей тази година - 55 години от основаването на гимназията и изпращането на 50-ти пореден випуск, ние, настоящите ученици, имаме повод да обърнем поглед към историята на гимназията, която крие в себе си безброй вълнуващи ежедневия, изпълнени с емоции. И навярно без да забелязваме, в гимназията витае духът на приемственост в лицето на учителите, които не толкова отдавна са стояли на нашите места - зад чиновете. Как са се чувствали те тогава и какви спомени им навява за тях вече работното място се опитахме да разберем, като попитахме някои представители от колектива, бивши възпитаници на гимназията:

Елена Иванова

преподавател по география

Какво е впечатлението Ви от ученическите години в ЕГ „Пловдив“?

Ученическите ми години, тогава в АЕГ „Георги Кирков“, бяха от 1972г. до 1977г. Първо започнах в старата сграда на сегашната семинария и в 10-ти клас се преместихме в настоящата сграда.

Тези години бяха изпълнени с много труд, но и с много незабравими моменти. Носехме униформи и естествено се бунтувахме срещу това, но същевременно, когато излизахме с тях по улиците на града,

се гордеехме с нашата принадлежност към това най-елитно училище в страната. През тези години се чувствахме част от това голямо семейство и усещахме подкрепата на учителите си и ръководството на гимназията. Възпитавах ни в това да бъдем първи във всичко, да бъдем упорити и трудолюбиви. Имам незабравими спомени с моите съучениците от бригадите, на които ходехме тогава, от екскурзиите и спортните празници. И ние, като вас сега, се почувствахме осиротели, когато завършихме училището.

Разкажете нещо, което е оставило траен спомен у Вас?

Траен спомен ми е останал от осми клас, когато избягахме от час по пеене и се качихме на тепетата в Стария град (тогава бяхме в сградата на семинарията). Но бяхме задружни и в бягството. Целият клас направи тази лудория. Разбира се, понесохме си последиците. На всички ни беше намалено поведението с две единици до края на учебната година.

Поддържате ли връзка със съучениците си?

Със съучениците ми започнахме да се срещаме на всеки пет години след като завършихме, но колкото повече време минава, толкова повече зачестяваме събиранията. Миналата година празнувахме 35 години от завършването на гимназията и си обещахме всяка година в първата събота на юни да се срещаме.

Едни от най-добрите ми приятели са от ученическите години и тези истински приятелства и досега нищо не успя да помрачи и развали.

Какво Ви накара да се върнете обратно като преподавател?

Когато завърших висшето си образование и се оказа, че има място в гимназията, не се замислих и за минута! Та аз се връщах у дома, където можех да бъда полезна на учениците и на училището. Много е важно да има кой да поддържа и предава духа и атмосферата на гимназията от предните поколения на бъдещите.

Има ли разлика между учениците тогава и сега?

Разлика между първите мои випуски и сега, естествено има. Нищо не може да бъде същото. Вие сега живеете в друго общество, имате други мечти и интереси, но въпреки това всички сме част от голямото семейство на ЕГ „Пловдив“ и аз се надявам да станете по-добри и можещи от нас. Нали знаете, че учителят си е свършил работата тогава, когато неговите ученици са го надминали в знанията и реализацията си.

Как виждате бъдещето на гимназията?

Надявам се и в бъдеще гимназията да бъде това, което беше, когато аз бях ученичка – най-авторитетното училище в България, което обучава можещи, знаещи и добри професионалисти, които като камъка да си тежат на мястото, което заемат, и никога да не забравят училището, от което са тръгнали.

Интервюта проведе: Ивелина Илкова - 11-з

Владимир Атанасов

преподавател по английски език

Както всички казват, ученическите години са най-хубавите в живота на всеки човек. Това е доста вярно и при мен, но само до известна степен. Струва ми се, че годините, прекарани в гимназията като учител, са много по-хубави. Възможността да си на мястото, в което си учил, да работиш с бившите си учители – хората, които са ти помогнали да се изградиш като човек и преподавател, да можеш да бъдеш обучаван от хора, които дават много от себе си, за да бъдем винаги на челните места, да виждаш как и ти ставаш част от историята на гимназията - ето това мисля са нещата, които са оставяли и продължават да оставят трайни спомени. Всички тези фактори, както и естествено фактът, че майка ми беше учител именно на това място, вероятно са повлияли на решението ми да започна да преподавам. Относно обстановката в гимназията - естествено, че има доста неща, които са се променили - и положително, и отрицателно, но това е неизбежният ход на историята. Учениците са различни - всеки випуск е различен по свой начин, но най-важното е, че има и прилика - всички се представят отлично навсякъде по света и в България. Искам да бъда оптимист, затова виждам и бъдещето на гимназията именно в тази светлина - всеотдайни преподаватели и отлични ученици.

Какви са новостите в гимназията?

Гимназията има не само славно минало, но, надяваме се, и светло бъдеще. В тази връзка ето на какви нововъведения ще се радваме скоро:

ЕГ „Пловдив“ кандидатства за финансиране от Министерството на образованието, младежта и науката за закупуването на два сървъра с по 10 терминални станции - новата придобивка ще се помещава в двете копютърни зали. С други думи - учениците ще се радват на компютри от ново поколение, което ще улесни работата в залите, управлението им, като заедно с това ще се намалят и разходите по поддръжка на техниката. Предвидено е системите да бъдат **HP MultiSeat** със софтуер **HP Classroom Manager**, като предстои да бъде проведена обществена поръчка за закупуването на техниката. Новите компютърни системи ще са факт от януари или февруари месец догодина.

Друга нова придобивка са новозакупените проектори за всички останали колегии без работещи проекторни устройства - те са 5 на брой и така напълно се обезпечават нуждата от мултимедийни проектори в гимназията, след като и PELSA дариха в началото на учебната година два проектора и два екрана за проектиране.

Вече има достатъчно налични работещи мултимедийни проектори за всички предмети, след като два нови бяха дарени от PELSA преди два месеца (вдясно) и пет други бяха закупени миналия месец от гимназията.

Този изглед на едната компютърна зала, а също и на втората, скоро ще бъде история, когато техниката ще бъде изцяло обновена с нова компютърна система (долу).

HP MultiSeat Computing

Как се празнува Нова година по света?

Хората казват: „Нова година – нов късмет!“ Определено в края на годината всеки започва да мисли за изминалите 365 дни, за мечтите и целите, които си е поставил през изминалата година и колко от тях е успял да осъществи. В нашия многоцветен свят хората празнуват по различен начин, спазват различни обичаи и традиции, но всички те гледат с жаден поглед към новата година, с надежда тя да е по-добра от предишната.

Страните от стария континент определено ни предлагат голямо разнообразие от традиции...

Англичаните в полунощ прекращават прага на къщите с монети в джоба – за богатство, парче въглен – за топлина и сол – за храна през следващата година. **Шотландците** пък ходят на гости на хора, които не познават. Обичай е да излизат облечени като коминочистачи.

В **Австрия и Германия**, отново се появява коминочистачът – символ на щастие и благополучие. Изненадващо, друг типичен символ е и прасето. Във **Франция** първата жена, която налее в празничната нощ вода от извора, оставя там фразела хляб, втората я взема и оставя своя и така всички домакини в селото си разменят хляб. Във **Финландия** в новогодишната нощ девойките хвърлят през рамото си обувка. Ако тя падне с предната си част към вратата – предстои сватба. В **Италия** е задължително червеното бельо в новогодишната нощ – ако искате, разбира се, да бъдете щастливи и да имате успех. Затова в дните преди Нова година витрините на магазините „почервяват“ – от дантелените бикини до боксерките – всичко трябва да бъде червено. **Испанците** са по-креативни: там всеки, който успее да съдвече с всеки звън на камбаните по едно гроздово зърно, може да си пожелае нещо. Поради това в испанските супермаркети се продават пакети с по 12 гроздови зърна.

Останалата част от света, освен интересни традиции, ни предлага и голямо разнообразие от дати за празнуване на Нова година.

В Рио де Жанейро отпразнуват новогодишната нощ на плажа...

В **Япония** посрещат Нова година не в полунощ, а рано сутринта на 1 януари. Поздравяват се с чаша студена вода, а след замиране на обичайните 108 камбанни звъна всеки бърза да се изкачи на високо, за да приветства слънцето. **Мексиканците** имат интересен новогодишен ритуал – в стаята, в която са гостите, окачват обемист глинени съд с различни лакомства. Съдът е изрисуван с чудовища и зверове. Подред на всеки гост завързват очите с кърпа и му дават пръчка. Този, който успее да счупи съда, го очаква много щастие през настъпващата година. Необичайно приложение в **Китай** намира мандарината – неженените хвърлят в морето плода, надявайки се на любовно щастие през Новата година. В **Рио де Жанейро** новата година се посреща на плажа. Всички са облечени в бяло и носят бели цветя, с които даряват богинята на морето. Празникът продължава с пищни фойерверки, които придават възшебство на нощта. В **Гвинея** в новогодишната нощ излизат на шествие, предвождано от слонове, които са символ на сила и богатство.

Шествието е придружено с много песни, танци и разнообразни игри. В **Сиера Леоне** Нова година е в началото на май, когато започват дъждовете. Тогава всички, млади и стари, излизат на площада и танцуват под звуците на барабани и флейти. В **Етиопия** Нова година е в средата на септември и съвпада с празника на плодородието. Хората запалват огромни огньове, около които устройват тържества, шествия, игри и танци. Въпреки различията, има нещо, което свързва целия свят – вярата, че новата година ще бъде по-добра, че ще бъдем здрави и по-щастливи.

Текст: Виктория Христова, 12-г

Тук ще ни намериш!

...или кои са любимите заведения на учениците от Английската?

В разгара на учебната година сме. Може би за теб вече повечето класни са минали, напрежението стихва за момент. Все пак някои все още си мислят за важни предстоящи изпити или сертификати, докато други са изпълнили съзнанието си с картини, богати на топлина и уют заради предстоящите коледни и новогодишни празници. А, разбира се, виновник за тази радост е и тропачката на прага зима гостенка – **ваканцията**. Факт е обаче, че, независимо дали предстоят свободни дни или не, всички имаме нужда от почивка, от забавления, от излизания с приятели, за да разпуснем – особено след напрегнатия вихър от задължения, в който гимназията ни „завлича“. Независимо дали е студена зима и имаме нужда от топъл чай и шоколад, или горещо лято, карашо ни да потърсим нещо разхлаждащо, всички имаме любими места, любими заведения, където често прекарваме част от свободното си време. В този брой Делта Те реши да направи проучване къде най-често може да засечем с приятелите им нашите съученици. Предупреждаваме, че материалът е справочник и ако има изчезнали на предстоящото контролно след ваканцията, потърсете съучениците си на следните места:

Кристиян Колев, 10-к

Както може би се досещате има няколко известни кафенета, които повечето пловдивски тийнейджъри посещават. Аз не правя изключение. По принцип избирам мястото според настроението и хората, но ми е най-приятно да съм в „Авеню“, в „Давидов“, „Норис“ или „Мохито“, защото все пак повечето от тях са близо до дома ми.

Симона Доралийска, 11-з

В свободното си време обичам да изпия по едно кафе с приятели в „Avenue“, да похапнем в „Harry“, а след това да се повеселим в „Pasha“.

Антония Старева, 11-и

Заведенията, които по често посещавам са Planet Club и Baci. Предпочитам ги когато излизам вечер с компания, защото музиката и самата обстановка се харесват както на мен, така и на повечето ми приятели. А в неделя, когато търся нещо по-спокойно, идеалното място е сладкарничката на Fancu (срещу кино Гео Милев). Препоръчвам я на всички.

Димитър Дренкаров, 12-б

Най-често посещавам „Фабриката“ и „Петното на Роршах“. За следобедно излизане най-често ходя в „Апартамент 101“ или „Олимп“. А когато просто решим да издивеем и ни е писнало от всичко – ходим в Найлона.

Николина Василева, 9-в

Едни от любимите и най-посещавани от тийнейджърите заведения са: Mojito bar, Davidoff Garden, Olimp, Kadife, bar Kaskada, Bizarr, Planet Club La Dolce Vita, Artnews-cafe, De Niro, Alfredo, bar Ellusion, bar Murano и Baci. Те често са места за нови запознанства и срещи, поводи за смях и приятни емоции.

Марияна Маринова, 8-в

Имаме много любими места, но най-често ходим в Life Club, Mojito Bar, Daisy Club, Planet Club La Dolce Vita и Deniro. Не съм сигурна обаче защо ми харесва там.

Интервюто проведе: Мария Чешмеджиева, 11-з
Снимки: Мария Маринова, 11-з

Студенти в България

...с международни перспективи Американски университет в България

Николета Ганчева
"и" клас, випуск 2011

Къде учиш в момента и с каква специалност?

Уча в Американския университет в България със специалности „Журналистика и масови комуникации“ и „Бизнес администрация“.

Какви изпити държа, за да стигнеш дотук?

Какви изисквания имаше университетът?

Държах SAT и TOEFL. Минималните изисквания за прием бяха 1000 точки на SAT (комбинирано от Critical reading и Math секциите) и 80 точки на

TOEFL. Дипломата за средно образование и извънкласните дейности също бяха от значение.

Какви са впечатленията ти от университета, хората и новия град засега?

АУБ е едно наистина специално и различно място. Засега съм много доволна от нивото на преподаване и практическата насоченост на учебните занятия. Не по-малко важно за мен е изключителното разнообразие сред студентите. Живея в кампус с представители от над 40 националности. Съжителството и всекидневното общуване с толкова много различни хора и култури е не само интересно и забавно, но и разширява знанията ми за света извън класната стая. Благоевград е перфектното място за водене на пълноценен студентски живот в България. Градът е спокоен, приятен, добре устроен и в него намирам всичко, от което имам нужда на близки разстояния и достъпни цени.

Какви планове за бъдещето имаш?

В момента предпочитам да се концентрирам върху настоящето. Старая се да се включавам в различни дейности и да постигам добри резултати. Мисля, че за да имаш ясни планове за бъдещето, първо трябва да си напълно наясно с това какво точно искаш да правиш. За разлика от българските университети, АУБ предлага образование в американски стил *liberal arts*, което позволява на студентите да вземат различни курсове и да се развиват в различни насоки преди да решат в каква сфера искат да специализират. Първоначално, аз самата планирах да уча икономика. Само след няколко икономически курса осъзнах, че не това е моята страст и се насочих към журналистическия департамент.

Какви възможности за стипендии има и каква успя да усвоиш ти?

АУБ предлага множество стипендии, покриващи от 20% до 100% от таксата за обучение. Най-важният фактор при разпределянето им са резултатите от приемните изпити и финансовото положение на кандидатстващите. Аз спечелих пълна стипендия, която покрива цялата такса за обучение.

Какви възможности предоставя университетът за извънучебните дейности?

Университетът предоставя изключително разнообразие от извънучебни дейности. Всяка седмица АУБ се посещава от различни представители от бизнеса, политици, посланици, писатели, художници и други публични фигури от цял свят, които изнасят лекции и презентации пред студентите. Всеки студент може да основе свой собствен клуб или да се включи в множеството вече съществуващи клубове по интереси. Бизнес клубът, политическият клуб, клубът за по-добро общество, клубът по езда, рок клубът, театралният клуб, олимпийският клуб и кулинарният клуб са само малка част от създадените до момента клубове. Студентите поддържат свое собствено радио, телевизия и вестник. Университетът осигурява и специално обучени инструктори, преподаващи различни видове спорт, сред които аеробика, зумба, йога, тае-бо, фехтовка и бойни изкуства. Организиран се и множество инициативи, обучения, семинари, екскурзии, тематични партита и други.

Станчо Станчев
"и" клас, випуск 2012

Къде учиш в момента и каква специалност?

В момента уча в Американския университет в България. Специалностите ми са „Икономика“ и „Бизнес администрация“. Университетът дава възможност да се завършат две специалности, което е един от големите му плюсове. Замислял съм се за „Журналистика и масови комуникации“, но по всяка вероятност ще остане на втори план.

Какви изпити издържа, за да стигнеш дотук и

какви изисквания имаше университетът?

Изпитите, които университетът изисква да се покрият, са TOEFL и SAT. Аз съм ги държал и двата - първо TOEFL, после SAT. Смятам, че се справих отлично за изискванията на университета, тъй като спечелих пълна стипендия за четирите си години на обучение в АУБ. За да спечеля пълната стипендия, трябваше да изкарам резултат над 1350 от теста SAT (Critical Reading + Math).

Какви са впечатленията ти от университета, хората и новия град засега?

Засега съм много доволен от университета. Предлагат се качествени курсове, професорите са професорите са топ професионалисти в сферите си и са завършили престижни университети в цял свят – например „Харвард“ и „Оксфорд“. Благоевград е много сплотен и младежки град, тъй като много студенти живеят тук и това създава една много уютна атмосфера за живот и обучение. Кампусът на университета е малко отделен от самия център на града, което предполага една по-спокойна среда за работа и това може би е една от хубавите страни за разлика от други български учебни заведения - тук можеш да се съсредоточиш върху обучението.

Доколкото знам ти си се възползвал от стипендия. Какви възможности предлага университетът и коя успя да усвоиш?

Университетът предлага изключително широк набор от стипендии. Аз успях да спечеля стипендия „Америка за България“ за високи академични резултати.

Доколкото зная тази година от фондацията „Америка за България“ са дарили 8 милиона долара за новия ултрамодерен студентски център „Америка за България“, както и два пъти по 1 милиона долара за стипендии за български студенти през изминалите години, а наскоро ни дариха още 6 милиона долара за стипендии за българи – по 2 милиона за три години напред. Както споменах, с резултат над 1350 т на SAT може да получиш пълна стипендия. С моите 1380 точки аз усвоих такава. Тя покрива всички такси без общежитията. Плащам само общежитие и издръжка.

Какви възможности за извънучебни дейности предлага университетът?

Самият университет има една система, която позволява студентите сами да си създават клубове, да организират различни дейности и събития. Всъщност клубовете са изключително много. Голяма част от тях са подпомагани от преподавателите ни. Има икономически клубове, бизнес клубове, татарални клубове. Извънкласните занимания покриват желанията на всеки студент. Важното е да искаш и да намираш време за тях – предлагат се от спорт и до най-екстравагантните желания на студентите.

Какви са плановите ти за бъдещето?

Плановите са ми магистратура, по всяка вероятност в Америка. Приемам обучението ми тук като една стъпка в цялостното ми образование. Изборът ми дойде от това, че е в България и промяната не е толкова голяма за мен. Университетът предлага и добри възможности за финансиране чрез стипендия. Същевременно се излиза с две специалности и най-важното - не само българска, но и американска диплома, която позволява следване в топ университети в Щатите.

American University in Bulgaria

Founded 1991

Сертификати за извънкласни занимания

Колко важни всъщност са те?

Всички знаят значението на сертификатите по чуждите езици. Много от учениците, които желаят да продължат обучението си в страни като Обединеното кралство, Холандия, САЩ и други, пряко се интересуват от сертификатите за извънкласни занимания. Тяхното наличие е от голямо значение, тъй като при кандидатстване се гледа не само езиковите такива, а в какви други дейности е участвал даденият кандидат. Те доказват, че кандидат-студентът е развивал умения по време на гимназиалното си обучение, които могат да му помогнат в бъдеще за управлението на проекти или на работното място.

Най-често учениците избират да се включат в организации като РТРИ или Интеракт. Всяка от организациите има своя структура и разделя дейностите си, така че всеки един член на клуба да може да намери мястото си. Друг вариант за придобиване на сертификати за извънкласна дейност са различни кампании, доброволчески организации и фондации. Работата за тях е с голяма тежест. Интересен пример може да бъде даден с фондация „Отворени изкуства“, която вече осма година организира „Нощта на музеите и галериите“. Много млади хора изявяват желание да станат част от екипа за няколко месеца, да развият умения не само в сферата на изкуството, **а и да получат нови знания за ръководенето на подобно събитие.** Доброволците получават сертификат, който също доказва участието им.

Обикновено при кандидатстване, кандидатите представят повече от един сертификат, което от своя страна означава по-голям шанс за място в желаните университети. Много от институтите правят преценка за дадения ученик точно въз основа на неговата способност да взема участие в разнообразни дейности, да добива опит в различни сфери и да може да развива собствените си способности.

Изводът, който може да се направи, е че колкото по-активен е един кандидат-студент, толкова по-големи са шансовете му да бъде приет в университета, който си е избрал. Но не навсякъде сертификати от

този тип са необходимо условие за прием в висше учебно заведение. В Германия, Австрия и България например не се отделя особено внимание на сертификатите за извънучебна дейност при кандидатстване.

А като други източници на сертификати за активно участие и дейност в организацията за учениците на гимназията могат да послужат Ученическият парламент, клубовете от програмата „УСПЕХ“, МИКЦ - Младежката зона, Голям брат, голяма сестра и училищният вестник Делта Те (Повече информация намери на стр. 10!). Несъмнено обаче много по-ценното, което ще получиш от доброволчеството в някоя от тези организации, е опитът и развитието на ключови качества, които несъмнено ще ти бъдат изключително полезни на по-късен етап.

Текст: Десислава Йорданова - 12-г

Освен езиковите сертификати, които са цел на по-голямата част от учениците в гимназията, значение имат и удостоверенията за участие в някакъв вид извънучебна дейност.

В края на миналия сезон (през юни) екипът на Делта Те също получи сертификати за участие в издаването на вестника.

Мирослав Атанасов
"и" клас, випуск 2002

след което Техническият университет - София - филиал Пловдив - специалност електротехника, с дипломна работа в областта на числените методи за моделиране на полета. Обичам да спортувам - ски, алпинизъм, колхозене, гмуркане, плаване - колкото по-рисково, толкова по-добре.

Къде си сега и с какво се занимаваш?

Работя в ЦЕРН в Женева като инженер в групата Accelerator Beam Transfer, където проектираме, конструираме и поддържахме устройства за трансфер на лъча елементарни частици между различните ускорители и експериментални зони в комплекса.

С това ли искаше да се занимаваш и в гимназията?

Тук е трудно да дам еднозначен отговор, тъй като на тази възраст все още не бях сигурен какво искам. Науката винаги ме е привличала по един или друг начин - като единствения път за спасение на човечеството. В този аспект, винаги съм искал да се занимавам с нещо, в което има по-висш смисъл, или както казват

В тази рубрика ще ви запознаваме с бивши ученици на гимназията, техните интересни истории, мнения, възгледи и преживявания. Несъмнено учениците има какво да научат от тях, а какво по-хубаво от това завършилите да разберат какво се случва с някогаешните им съученици?

Кажете няколко думи за себе си и кога завърши?

Роден съм в Пловдив през 1983г. Завърших Английската през 2002,

повечето хора - няма никакъв смисъл (поне не и очевиден).

Някои ученици се стремят към образование в чужбина, но ти си останал тук, имаш ли конкретна причина? Смяташ ли, че има място развитие и в България?

Образованието, където и да е получено, ще ти даде точно толкова, колкото вземеш от него. Наистина, **западните университети имат страхотна материална база**, а атмосферата е академична и предразполагаща, и ако човек може да си го позволи, е може би най-доброто решение. Много хора обичат да говорят наизуст как образованието ни е в каменната ера, и как нищо полезно не може да се научи в България. Това разбира се е абсолютна глупост, както е и фунията на Nürnberg. Всичко зависи от това колко ти се учи...

Какви планове за бъдещето имаш?

Да продължавам да се уча, да се развивам и да се подобрявам; да преплавам океан с платноход.

С какво ще запомниш времето си в ЕГ „Пловдив“?

С реката... Преди да изсекат всичко.

Поддържа ли връзка със съучениците си?

С някои. Други не съм виждал от 10 години.

Някакви съвети или пожелания към настоящите ученици?

Да учат повече. Това съм сериозно!

Интервюто проведе: Ивелина Илкова - 11-з

Ден на отворени врати

22 декември 2012

На 22 декември Езикова гимназия „Пловдив“ отваря вратите си и кани всички свои завършили възпитаници да посетят училището, където ще имат възможността да се срещнат със своите бивши учители, настоящи ученици и да се запознаят с промените в училището. Предвиждаме в гимназията да има предварително подготвена програма и да се състоят тематични срещи с култови за гимназията учители.

Идеята е този ден да стане традиция за завършилите, които да знаят, че всяка година на този ден училището ще отваря вратите си за тях, за да си припомнят ученическите години, да се срещнат със свои съученици и учители и/или да добият представа за неговото развитие.

На събитието ще бъде представена кампания за създаване на музей на гимназията и обновяване на библиотеката. Организаторите приканват всички, които имат желание, да донесат вещи и/или снимки, които да предоставят временно и/или за постоянно за целите на музея. В замяна те ще получат приемо-предавателен протокол (в случай, че си ги искат обратно) и/или сертификати за дарение. Също така може да изпратите вашия снимков или текстов материал на pelsa@els-plovdiv.com.

В очакване на края на света... 21.12.2012

21.12.2012г. предизвиква голям интерес сред хората по целия свят. Не защото коледното настроение е във върхната си точка, а заради небезизвестния календар на майте. Според него светът, който познаваме, свършва точно на тази дата, но дали това е истина? Ние, от Делта Те, си позволивме да изготвим класация на „Топ 5 несъстояли се „Край на Света“.

На вашето внимание: **Край №5**

1000г. – изминали са 1000 години от рождението на Исус Христос, следователно хората очакват Апокалипсис.

Край №4

1033г. – Отново свързан с Христос, този път са изминали 1000 години от разпъването му на кръст.

Край №3

1666г. – 666 - числото на Дявола. През тази година хората масово продавали имуществото си и давали парите на просяци и църкви, след което отивали в манастири, за да измолят греховете си. Представете си как рязко са опустели божиите храмове през 1667 година.

Както казва един учен: *“И календарът на бюрото ми свършва на 31 декември, обаче това не означава, че ще настъпи краят на света, а просто, че идва нова година”,* но ако все пак още се безпокоите за края на света, ние ви предлагаме едно интересно предложение:

Украинска компания предлага билети за Рая и Ада, както и пакети All Inclusive – съответно за Рая и за Ада. Билетът за Рая струва само 15 долара, а този за Ада е малко по-скъп - около 19 долара.

Пакетът All Inclusive Рай включва: сертификат за вписване на името на клиента в книгата на светлината, резервация на място в рая, билет Първа класа, сертификат, позволяващ свободно предвижване в рая, ръководство за рая.

Пакетът Ад All Inclusive включва: сертификат за вписване в таблиците на Сатаната, резервация за място в ада, билет за свободно падане в ада, карта за самоличност, позволяваща свободно предвижване в ада, и ръководство по оцеляване.

Ако сте заинтересовани от това предложения, побързайте – краят е съвсем близо! :D

Текст: Виктория Христова, 12-г

ЗЕМЕТРЕСЕНИЯТА

Земетресенията са резултат от внезапното освобождаване на енергия в земната кора, което предизвиква сеизмична вълна. Областта, в която са разрушенията, се нарича огнище. Началната точка под земята в огнището се нарича хипоцентър, а неговата проекция на земната повърхност е епицентър. Само за миналата година в света са станали повече от 2200 земетресения. Някои от най-силните трусове за последния век и половина са:

Номер 5 е земетресението в Камчатка от 5 ноември 1952 година - 9,0 по скалата на Рихтер. Трусът предизвиква цунами, което удря Хавайските острови, жертви няма, а щетите се оценяват на 1 000 000 долара.

На 4-то място е това в Хоншу, Япония от 11 март 2011 година - 9,0 по скалата на Рихтер, когато загиват най-малко 15 000 човека, около 4 500 са в неизвестност, повредена е ядрената централа във Фукушима, а щетите са за над 310 млрд. долара.

Третото най-силно земетресение в света се случва на 26 декември 2004 година близо до западния бряг на северна Суматра, при което загиват над 290 000 души, а последвалото цунами удря 14 страни.

На второ място е трусът в пролива Принц Уилям, Аляска, 28 март 1964 година, 9,2 по Рихтер. Заедно с последвалото цунами, то отнема 128

човешки живота и нанася щети за над 310 милиона долара.

Най-силното земетресение от 1900 година насам става в Чили на 22 май 1960 година и е от 9,6 по Рихтер. То убива 1655 човека, ранява 3000 и оставя на улицата два милиона души. Нанася щети за 550 милиона в Чили, а предизвиканото от него цунами убива общо около 240 човека в Хавай, Япония и Филипините.

Най-разрушителното земетресение в България е през 1904 година по долината на река Струма. То е от 7,8, а последвалият вторичен трес – от 7,1 по Рихтер. Причинява огромни щети, убива повече от 200 души и е най-силното в Европа за последните 150 години.

Всъщност разрушителните земетресения не са толкова често явление, а малки такива се случват почти всеки ден. Повечето от тях не могат да бъдат усетени от нас. Въпреки това е добре да помним, че България е земетръсна зона, големите земетресения често се случват без предупреждение и могат да ни хванат неподготвени. Затова изключително важно е да знаем как трябва да действаме в случай на сеизмичен трес.

Ако стане земетресение докато си в сграда:

1. Бъди сигурен, че си на безопасно място! Покрий се, застани под някое здраво бюро или маса, касата на вратата също е добро скривалище. Внимавай за падащи предмети! Добре ще е, ако отвориш вратата на стаята, защото от труса може касата да се деформира и излизането по-късно да стане невъзможно.

2. След като трусът отmine, провери дали си ранен и се увери, че останалите също са добре!

3. Напусни сградата възможно най-бързо, като ползваш стълбите, а не асансьора!

4. Ако усетиш миризма на газ или чуеш свистящ звук, трябва да отвориш прозореца и след това да изключиш газоподаването, а ако видиш оголени кабели, искри или ти мирише на изгоряла изолация, спри електрозахранването.

Ако си навън, отдалечи се от сгради, стълбове, дървета и т.н., след това клекни и покрий главата си с ръце!

Ако си в кола, спри на безопасно разстояние от сгради и изчакай, докато свърши труса, след това тръгни внимателно и избягвай пътища, които може да са разрушени!

Ако си затрупан, опитай се да покриеш устата и носа си с плат или кърпа, почукай по тръбите или по някой предмет наблизо, за да създадеш достатъчно силен шум, за да те чуят. Викай само в краен случай, защото така можеш да поемеш много прах, а и да изгубиш доста енергия.

Внимавай, защото може да има пожари, да се отворят ями, да пропаднат мостове и нестабилни пътища, избирай внимателно пътя си. Добре е, ако имаш приготвено портативно радио на батерии, лекарства, документи и вещи от първа необходимост.

Текст: Лора Стоянова, 10-в

Навигатор на извънкласните дейности

Много малко от учениците на ЕГ „Пловдив“ ще кажат, че има моменти, в които няма с какво да се занимават. Освен училище, всеки има други занимания – кой ходи на уроци, кой помага вкъщи или спортува – времето никога не стига. Като че ли обаче напоследък има нещо, за което учениците винаги намират време и енергия – извънкласните дейности. Човек може би ще се поколебае, докато си обясни хиперактивността на тези младежки клубове – дали са просто мода, утвърдила се в нашата гимназия през последните 2 години, ако ли не – тогава какво провокира тийнейджърите масово да се включват в тези организации. Едно е неоспоримо – интересът към тях е напълно оправдан.

Ето ги имената и на най-често заподозрените: УП (Ученически Парламент), МИКЦ (Младежка зона) – Пловдив, Интеракт, РТPI smiles (People to People International). Колкото и различни да са имената им, всички те имат ясни и често припокриващи се цели – създаване на чувство за ползотворност и лично удовлетворение, намиране на приятели и, разбира се, забавление. Сигурно няма ученик, който да не е посетил тяхно събитие, да не се е включил в тяхна инициатива или пък да не е чувал за тях. Ако все пак от читателите на Делта Те се среща последният вид – да не се чуди какво животно са гореизброените и дали се ядат. Ние всичко ще му обясним!

Има нещо, което почти винаги остава неизречено, но това не означава, че е маловажно. Става въпрос за историята на тези организации. Тя носи в себе си както известни имена на велики личности, така и спомена за хора, млади и стари,

които влагат много средства и усилия, за да създадат организации с традиция и качество. РТPI бележи началото си още през далечната 1956 година и е идея не на кого да е, а на Дуайт Д. Айзенхауер. Целта на създаването на клуба е да сплоти хората и да установи хармония в отношенията помежду им. Членството на личности като Уолт Дисни, Дж. Хал (основател на Hallmark Cards) и Боб Хоуп е доказателство, че тази хармония, както и единството, се превръщат в реалност. Пловдивският чапър е създаден преди 3 години с помощта на Карина Татарова на 9 декември 2009г. 107-годишната световна организация за лидери Ротари пък на 5 ноември 1962 година създава първия Интеракт клуб в Мелбърн, Флорида. Днес на територията на България има над 40 функциониращи клуба, които често обединяват силите си, за да осъществят ползотворни за обществото дейности. В Пловдив има развити два от тях – Интеракт клуб Пловдив, в който членуват немалко ученици от училището, и Интеракт клуб Пловдив Филипопол, който се чартира преди 2 години към ЕГ „Пловдив“. Влиянието на УП в ученическия живот също носи своя черно-бял оттенък. От своето основаване до днес той е място за отговорни и целеустремени ученици, които споделят мнения, разнообразяват ежедневието в гимназията и придобиват организационни умения.

Какви са приоритетите на всяка от тези организации?

Ако ангажираността на тези организации и инициативите им са ви впечатлили и са ви накарали да осъзнаете, че имате нужда от такъв тип дейност – не се колебайте, а се присъединете към някоя от тях! Заслужава си времето и енергията.

За Интеракт основни цели са развитието на лидерски качества и лично достойнство, проявяването на милосърдие и уважение към другите, удовлетворение от свършената работа и не на последно

място – създаване на трайни и незаменими приятелства и много забавление. Макар все още млад, Интеракт клуб Филипопол планира инициативи, които да провокират младите хора да продължат да се интересуват от случващото се в обществото. Най-скорошната им проява е традиционният благотворителен коледен базар, който ще се проведе за трета поредна година, този път в Мол Пловдив тази събота и неделя, като събраните средства ще бъдат дарени на Фонд към Министерство на здравеопазването за деца, нуждаещи се от животоспасяващи операции. Напролет пък ги очаква организирането на градски спортен празник, който ще се проведе съвместно с Ротаракт клуб Пловдив Филипопол. Тенис масата в училището също е интеракторско дело.

Основните цели на РТPI Smiles са сходни с тези на цялата организация – сплотяване между хората, толерантност, уважение и взаимопомощ.

Клубът често се включва в различни културни и благотворителни дейности и кампании за честване на световноизвестни дни и празници. В рамките на тази учебна година неговите членове планират участие в немския коледен базар, както и възраждане на стари български традиции като Бабинден и Лазаровден.

Ученически парламент

Тази година активното функциониране на Парламента проличава в доминиращото му участие в благотворителния немски коледен базар пред общината, който се провежда за пръв път в периода от 1-ви до 22-ри декември, като на събитието УП предлага ръчно изработени от учениците на ЕГ „Пловдив“ картички и сувенири. На 21-ви декември пък изявише му ще преминат в организирането на коледен бал на гимназията съвместно с РТPI.

Училищният вестник, чието издаване се възобнови от миналата учебна година, също предлага отлични възможности за личностно развитие и активна извънкласна дейност. Освен списването на материалите цялостното подготвяне на всеки един брой включва голям набор от задачи, които всъщност представляват реални ситуации от по-късния етап от живота на учениците. Екипът на Делта Те е особено подходящо поле за изява на по-креативните, както и за тези, които се занимават с модерно изкуство, фотография или имат интерес към графичен дизайн.

Текст: Анелия Георгиева, 12-к

Знам какво направи през 2012г.

Под това заглавие премина поредното отпразнуване на Международния ден на доброволците (05.12.2012) под крилото на МИКЦ- Младежка зона. Празненството се състоя в бар „Грамофон“, като госпожа Теди Петранова подчерта факта, че всяка година поводът се празнува по уникален и запомнящ се начин. Поканени бяха всички, които искаха да се забавляват, които се чувстваха на правилното място сред аудитория, изпълнена с множество хора, готови да дарят усмивка.

Въпреки предварителния старт обявен в 19:30, организаторите търпеливо изчакаха пристигането на поканените, било то ученици, пристигащи след учебните часове, или възрастни – готови да се забавляват след работния ден. Определено лошото време попречи на масовия характер на тържеството, но по никакъв начин не възпрепятства доброто настроение.

Програмата беше тържествено открита с една равностметка на организацията за изминалата година. Въпреки официалния характер на събитието, шегите не бяха чужди на водещите. Дори при леките технически проблеми, които възпираха подготвената презентация, те умело контактуваха с публиката.

Презентацията имаше за цел да разясни с какво точно се занимава Младежки Информационно-консултантски център, както и това, че **там се набляга на идеите, на спонтанността, на креативността**. Пример за това може да послужи

фото изложбата „Светлината в моя живот“, за която разказахме в предното издание. В Делта Те неведнъж сме споменавали акциите, които организацията е правила съвместно с училището ни. За пример може да послужи спортния празник „Абракадабра“, който отразихме в юнското издание.

Между презентацията и последвалите награждавания в уникални категории имаше кратка пауза, изпълнена с музика. През това време на посетителите празника се отдаде възможността да разпуснат с танци или консумация за сметка на хората, направили това събитие възможно.

Последвалите отличия бяха в категории „Летящ старт“ – за новодошлите доброволци, готови да отделят от личното си време за многобройни каузи; „Вечно зелен доброволец“ – за човека, който няколко поредни години не спира да се грижи за чуждото щастие; „Проект на 2012“ – спечелен от инициаторите на гореспоменатата фотоизложба; „Голяма сестра“ – за момичето, което вече цяла година ежеседмично прекарва време с момченце от дом за сираци; „Доброволец-кариерист“ – за доброволца успешно преминал обучение и готов да предава знанията си на останалите; „Доброволец на 2012“ – за най-дейния участник през изминалата година.

След кратката музикална пауза всички желаещи можеше да се включат в многобройни игри, отново съпроводени с много шег и смях.

Текст: Кристина Гочева, 11-з/Снимки: Мария Маринова, 11-з

Обратна връзка от участниците в „УСПЕХ“

А ето и другото основно направление, когато става дума за извънучебни занимания в Агнлийската. Програмата „УСПЕХ“ този път стартира още в началото на учебната година с значително по-богат набор от клубове по интереси. И вече повече от месец групите провеждат редовни занятия. Делта Те потърси мнението на учениците относно извънкласните дейности, в които те участват, за да ни споделят за своите мнения за клубовете и програмата като цяло.

Румяна Стойчева, 11-е

В коя група участваш?

“Игрите, които играят възрастните”
Какво мотивира решението ти да се запишеш?

Името на групата ме заинтригува... След това разбрах, че дейността ни ще е свързана с психологията, която ми е любим предмет, и така реших да се запиша.

Какви са първите ти впечатления и съвпадат ли те с очакванията ти?

Ами, засега сме провели няколко срещи. Всеки път се занимаваме с нещо различно и темите засягат всички, затова е интересно.

Какви качества смяташ, че ще придобиеш?

Може би ще свикна да говоря пред група хора, които първоначално не познавам. Също така после ще ги опозная. Една от целите на групата е да попаднем в различни ситуации от ежедневието, за да знаем как да постъпим.

Би ли желала да има клуб по твоё любимое занимание, което не намери място в списъка?

Психологията ми е доста интересна, така че и сега съм доволна от групата, в която участвам. Може би, ако имаше някоя група, засягаща физическа дейност и спорт, щях да се присъединя.

Христо Гонев, 9-и

В коя група участваш?

Аз съм в клуб “Квант”, който е по физика.
Какво мотивира решението ти да се запишеш?

Реших да се запиша, защото физиката ми е много интересна, но ми е трудно да запомня формулите.

Какви са първите ти впечатления и съвпадат ли те с очакванията ти?

Клубът много ми харесва! Впечатленията напълно съвпадат с очакванията ми. Лесно запомням формулите и разбрах, че освен учебния материал, в клуба ще обсъждаме и други теми като астрономия и астрофизика,

които ми допадат.

Какви качества смяташ, че ще придобиеш?

Първо - по-лесно ще запомням формулите. Второ - ще науча повече за астрофизиката, което най-вероятно ще повлияе на избора ми за университет и специалност след 12 клас.

Би ли желал да има клуб по твоё любимое занимание, което не намери място в списъка?

Всъщност това е точният клуб, в който исках да се запиша! Чел съм много книги на тема физика и астрофизика, и отначало не мислех да участвам в проекта, но когато видях клуб “Квант” промених решението си.

Илияна Търпова, 10-в

В коя група участваш?

Тази година ходя на “Творческо писане на немски език” и продължавам да съм част от клуба “Актьорско майсторство”.

Какво мотивира решението ти да се запишеш?

Решението ми да се запиша на актьорско майсторство беше провокирано от братовчедка ми, която се занимава с това професионално.

Какви са първите ти впечатления и съвпадат ли те с очакванията ти?

В началото ми беше странно, правихме нестандартни упражнения, но когато започнахме с етюдите и откъсите от пиеси, очакванията ми се сбъднаха.

Какви качества смяташ, че ще придобиеш?

Със сигурност придобих някои нови качества с това занимание. Станах по-креативна и освободена, а след представлението в края на миналата учебна година вярвам повече в себе си, не се притеснявам да изразявам емоциите си и се научих да анализирам хората. Въпреки че не смятам да се занимавам с това в бъдеще, продължавам да ходя на този клуб с удоволствие и го ползвам, за да разнообразя ежедневието си.

Би ли желала да има клуб по твоё любимое занимание, което не намери място в списъка?

Винаги съм искала да се занимавам с преводи от и на чужди езици, но за съжаление миналата година нямаше такъв, затова тази година се записах и в клуба “Творческо писане на немски език”.

Айлин Исмаил, 8-ж

В коя група участваш?

Аз съм от клуба “Актьорско майсторство”.

Какво мотивира решението ти да се запишеш?

Записах се, защото обичам да се изявявам пред публика, а и да изпълнявам различни роли. Мисля, че съм артистичен човек. Когато видях този клуб в списъка, незабавно реших да се запиша - мислех си, че ще е забавно.

Какви са първите ти впечатления и съвпадат ли те с очакванията ти?

Останах напълно удовлетворена още от първия

път.

Какви качества смяташ, че ще придобиеш?

Смятам, че ще придобия умения как да играя, да бъда истинска актриса. Въсъщност, да бъдеш актьор не е никак лесна задача, както си мислех аз отначало.

Би ли желала да има клуб по твоё любимое занимание, което не намери място в списъка?

Може би клуб, който не намерих в списъка и който бих посещавала, е свързан с танцуване, защото много обичам да танцувам.

Гергана Сиракова - 9а

В коя група участваш?

В клуба “Фотография”.

Какво мотивира решението ти да се запишеш?

Фотографията ми е хоби и преди няколко месеца си купих професионален фотоапарат, но разбрах, че това не е достатъчно, за да правиш страхотни снимки като Анри Картие-Берсон или Рут Патрик.

Какви са първите ти впечатления и съвпадат ли те с очакванията ти?

Много ми харесва и е точно това, което очаквах.

Какви качества смяташ, че ще придобиеш?

Мотивирах се от изкуството на велики фотографи и реших да се запиша, защото се надявам да придобия нови умения.

Би ли желала да има клуб по твоё любимое занимание, което не намери място в списъка?

Другото ми любимо занимание е да свиря на китара и го практикувам редовно с групата си Sound Structure, така че съм доволна от тазгодишните клубове.

Писмо в бутилка

Извинявай, но ще те наричам любов
Друго име не намирам за теб
Без начало и послеслов
Може да се сменят имена безчет

Колкото и думи да изречем
Каквито и пътища да си избираме
Макар и пазачи, оставаме в плен
Губим се и се намираме

Извинявай, но ще те наричам любов
Единствена, приказна, неповторима
Оставям писма с душа на кълбо
Подписани само с "твоя любима"

Деляна Янчева, 12-к

И ето едно послание, което получихме още в началото на годината, но поради ред причини не успяхме да публикуваме досега. Но нищо - сега поне е настъпил вторият описан момент...

Поздрав за новата учебна година

Докато пресмятам функциите и заинтригуващите параметрични уравнения с едно неизвестно, си помислих колко хубаво би било вече да е зима. Като се сещам за Коледа, Нова година, а и подаръците ми става топло отвътре. Да, ама не! Септември свърши, ето го октомври, а входните нива изскачат едно след друго като топъл хляб от фурна, само където хлябът е доста жилив. Започна се с учението!

За осмоласниците - Честита да ви е новата 2012/2013 учебна година! Очаква ви мъчение, о, извинете, учение... Viel Spass beim Deutschlernen and good luck with the english!

А за дванайсетокласниците - пратете много поздрав на братята англичани и германци и покажете какво е да си учил в ЕГ "Пловдив".

Успех на всички и дано да дойде по-бързо следващото земетресение през юни, че да се завърне хубавото лято!

Николай Славков, 9-в

Целувка

Сълза, пътчка кратка,
милувка с дъх на ром
се стече по бузата ти гладка,
за да намери своя дом.

Сълза, следа небрежна,
в миг сякаш на забрава,
превърнах във целувка нежна,
открадната и пламенно мечтана.

Ружа Пеева, 12-б

Разпятие

Прехвърчат алени стрели
С горещи следи ме дамгосват
А от звуците - боли, боли
С мелодията ме омагьосват

Затворя ли очи - е мрак
Държи ме неизменно в плен
Отворя ли ги - непрогледно е пак
И никога не виждам светъл ден

Преди - усмивки, смях. Летим.
Изпълнена със щастие, неверие
Сякаш съм неповторим
След миг - предадено доверие

Сиви хора, сива самота
С чувства - формални понятия
В очите има само тъмнина
По дланите - следи от разпятия

Деляна Янчева, 12-к

Особен интерес тази година предизвикаха клуповете от "УСПЕХ" по творческо писане на английски и немски език. Те се оказаха и доста продуктивни - в този брой представяме една от историите, които учениците от клуба на английски сътвориха - работата е на Антони Апостолов, 11-и клас.

The Twinkie Dilemma

Adam was staring down at a Twinkie that somebody had left or perhaps forgotten on one of the tables in the school canteen. It was simply lying there, waiting for someone to claim it. Its golden sponge coat wrapped around the delicious vanilla filling was so tempting he could almost feel his soul craving for it. Adam looked over his shoulder to see if there was anyone left in the canteen. He was alone.

'Come on, dude, grab it,' a little red demon with horns appeared on his right shoulder. He was holding a miniature trident and looked like the rock star Adam never grew to become - with shaggy long hair, worn-out jeans and a t-shirt saying 'Screw rules!'

'You know you want it,' continued the little demon in a high-pitched voice, as if he had just swallowed helium. 'The Twinkie is, without a doubt, the most magical treat in the world. You can't miss that!'

Adam reached for the snack insecurely.

'No, wait!' a soothing melody issued from around Adam's left shoulder and an angel the same size as the demon appeared. 'You can't eat that, Adam, it's not right!'

To be honest, the angel looked much less impressive than the demon. He was a chubby little fellow, with a shiny halo above his head, and the only piece of clothing on his body was a white tunic. The angel was holding a lyre in his right hand and played it as he spoke, creating wonderful melodies.

'Oh, give me a break!' the demon was clearly irritated. 'Just because you obviously had too much of them, doesn't mean my boy Adam here can't enjoy a Twinkie!'

'Do not listen to this wretched demon, Adam,' said the angel. 'He only aims to lead you to the path of temptation.'

'But it's just a Twinkie...'

'Ha!' The demon waved his trident victoriously, 'Exactly! It's just a Twinkie,

dude, it isn't going to doom you to eternal damnation.'

'The devil's most clever tricks are usually hidden beneath things that seem harmless at first sight,' the angel objected with a calm voice. 'Believe me, Adam, when I tell you: eating that snack will lead to no good.'

'Oh, really?' the demon crossed his hands and looked over to the angel skeptically. With no one to hold it, his trident just floated beside him. 'Then tell me, genius, what exactly could go wrong from eating a Twinkie?'

'Simple,' replied the angel. 'It could be infected with a zombie disease and Adam will be the first victim. He will turn everyone he loves into zombies and the virus will spread like a wild fire. In a matter of months, three quarters of the human population will be wiped out! We are talking about the end of the world, Adam!'

'From a Twinkie?' The kid couldn't have been more puzzled.

'The greatest trick the Devil ever pulled was convince the world he didn't exist,' answered the angel with a simple nod.

'Ok, that's it,' Adam shook his head vigorously. 'I've gone completely insane. I'm out of here.'

The angel and the demon silently watched as Adam left the school canteen as fast as he could, mumbling things about the Apocalypse. The demon sighed. 'Count it.'

The angel smirked and snapped with his fingers.

'Angel - 718, demon - 666. I say we call it a day and go for a drink.'

'Aye, let's do that.'

Both the angel and the demon started fading away.

'But seriously, a zombie Apocalypse?' Asked the demon in the last minute.

'Who would fall for that? That's the oldest trick in the book! I can't believe that worked.'

Скритите чудеса на Земята

Вкаменена мълния

Както е известно, мълниите в същността си са електрически заряд, носещ огромна енергия и температура (около 50000 градуса). Когато такъв заряд удари земята, се образуват фулгурити – разтопени песъчинки, които са се превърнали в тръбичка. Те са кухи отвътре и са много крехки. Макар че мълниите не са рядкост, фулгурити се намират доста рядко. Най-често ги откриват в пустинята и пясъчните. Ако в момента на удар на мълнията земята е била много влажна, фулгуритите се получават разклонени и приличат на корени на дърво. Дължината им е различна – от няколко сантиметра до няколко метра. Един от най-дългите е с дължина повече от 3 метра, а диаметърът в основата му е 8 см. Намерен е в Ню Джърси (САЩ). Бил много крехък и когато го изкопавали, се разчупил на много парченца. През 1966 година в Шотландия намерили фулгурит, чиято възраст е 250 милиона години. Бил толкова дълъг, че учените не могли да го откопаят напълно, за да го измерят. Навярно в миналото мълниите са били много по-мощни, щом са могли да оставят след себе си такъв огромен отпечатък...

Банята на Дявола

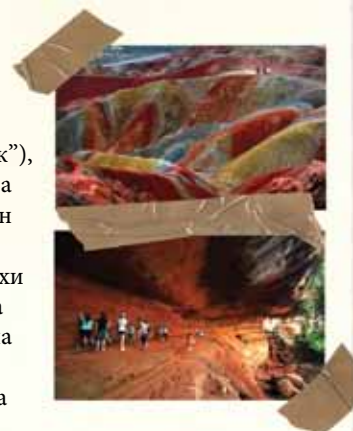
„Банята на Дявола“ е интересна забележителност в далечна

Нова Зеландия, в област, известна с термалните си извори – Уаи-О-Тапу, недалеч от Роторуа. Тя представлява неговия серен басейн сред множество подобни образувания, дело на геотермалната дейност в района. Това, което отличава басейна от останалите, са ярко обогатените му води. Наситеният жълто-зелен цвят на водата му се дължи на химични процеси и високо съдържание на сяра. Не всеки обаче може да изтърпи наситената миризма на сяра, която се носи от водите, затова „Банята на Дявола“ не е предпочитана туристическа дестинация.

Данксиа

Този уникален феномен, познат под името Данксиа („розов облак“), може да се види на няколко места в Китай. Представлява специален релеф, който се е сформирал от червеникав пясъчник и други сухи седименти, повечето с датировка от Кредения период. С течение на времето те са ерозирани в серия от планини с овална форма. Една много особена черта на Данксиа е формирането на множество пещери. Те биват плитки и изолирани, за разлика от истинския карстов терен, където пещерите са склонни да образуват дълбоки, свързващи мрежи. През 2010г. няколко от релефите в южната част на страната са вписани в списъка на Юнеско като световно наследство.

Текст: Виктория Видева, 10-б

Най-емблематичните снимки в историята 2

В този брой на Делта Те продължаваме с рубриката за най-известните и вдъхновяващи снимки в историята, които безспорно са донесли голяма слава и на самите фотографии.

Мерилин Монро и легендарната бяла рокля

Мерилин Монро е една от най-прочутите личности на миналия век и до ден днешен остава еталон за красота. През 1955г. излиза филмът „Проклетите седем години“, в който тя играе главната роля. Той става голяма сензация именно заради сцената, в която актрисата стои над вентилационна шахта на нийоркското метро и се опитва да задържи роклята си, която се надига във въздуха. Това вдъхновява скулптура Стюард Джонсън да създаде 8-метрова репродукция на актрисата в същата поза. Творбата му се нарича „Вечната Мерилин“ и до пролетта на тази година красеше площада „Пайъниър корт“ в Чикаго. На 14 май 2012г. беше пренесена в Палм Спрингс, Калифорния.

Бялата рокля, преди част от колекцията на актрисата Джуди Рейнолдс, бе продадена на търг в Лос Анджелис през юни за рекордната сума от 4.6 млн долара.

Фотографията, направила сюрреализма реалност

Филип Халсман бил единственият фотограф, направил кариера при снимането на скачащи хора. Той твърдял, че по време на скока, обектът на снимката неволно показва своята истинска, вътрешна същност. Снимката е направена през 1948г. в студиото на Халсман в Ню Йорк и всъщност представлява монтаж. За да се стигне до крайния ѝ вид, са били нужни 6 часа, 28 подскока от страна на Салвадор Дали и пълна стая с помощници, хвърлящи във въздуха вода от ведро и разгневени котки. На заден план на снимката се вижда незавършеният шедьовър на Дали „Leda Atomica“. Халсман искал вместо вода да използва мляко, но за следващото време това било невъзможно.

Да се самоzapалиш в знак на протест...

На 10 юни 1963 г. вьетнамският будистки свещеник Thích Quảng Đức се самоzapали на оживена улица в град Сайгон, Южен Виетнам. Това той извършва в знак на протест срещу тираничната политика на правителството към будистите. Делото му се смята за повратна точка във Виетнамската будистка криза. Đức използва 5 литра бензин, за да се запали пред очите на множество минувачи. Изпаднал в състояние на медитация, монахът сякаш не усеща болката, причинена от пламъците, които го обгръщали. През това време други будистки свещеници формират кръг около него и не позволяват на местната полиция да се намеси. Всичко приключва в рамките на 10 минути. От монаха остава единствено сърцето, което, противно на всякаква логика, е незасегнато от огъня. На самоzapалването е присъствал известният фотограф и журналист Малкълм Браун, който заснел събитието. Същата година Браун получава наградата Пулицър за тази фотография.

Текст: Виктория Видева, 10-б

Анаболи и диети

Повечето млади хора днес се интересуват силно от това как изглеждат и как другите ги възприемат. Затова мнозина спортуват, ако не всеки ден, то поне два пъти в седмицата. Други пък бягат в парка, трети ходят на танци или се занимават с някаква дейност, свързана с активно движение. И докато **кросът в парка или правилното натоварване във фитнеса имат изцяло положително въздействие** върху тонуса и тялото на човека, **приемането на анаболни стероиди или спазването на неправилни диети могат да имат не само отрицателен, но и понякога неправилен ефект върху здравето.**

Анаболните стероиди увеличават мускулната маса, повишават енергията и агресивността, което позволява на спортистите да бъдат по-ефективни по време на тренировки и състезания. Положителните страни на анаболите обаче свършват дотук. Когато те бъдат използвани от младежи, които просто искат да изглеждат добре, нещата могат да добият опасно вредни измерения. Причините, поради които използването на анаболни стероиди може да бъде пагубно за младежите, са следните:

1. Младият недоразвит организъм не може да усвои веществата по правилния начин, а дори и да е способен да ги усвои, ефектът отново няма да е добър, даже обратното;
 2. Анаболите трябва да се прилагат по специална схема, която да позволява тяхното пълно и правилно усвояване.
- Професионалните спортисти, в това число и културистите, разполагат с програми, разработени от специалисти в тази област, и това позволява правилното използване на стероидите. Младите хора, които приемат анаболи, разчитат единствено на информация от познати или от интернет, която понякога е неточна или направо грешна. Отрицателните ефекти от анаболните стероиди са много: развитие на гърди, чернодробни тумори, жълтеница, високо кръвно налягане и др.

Хранителните диети са по-често използвани от представителките на слабия пол, отколкото от мъжете. Слуховете за диетите са безброй и всеки има свое мнение за това коя диета има най-голям положителен ефект. Трябва обаче да знаем, че не съществуват универсални диети, тоест подходящи за всички и с еднакъв положителен резултат. Важна предпоставка за една диета е да бъде съобразена с възрастовите и професионалните особености на индивида.

Най-често диетите се делят на:

Според храната, която се приема, те биват:

- ✓ Витаминена диета – при различните ѝ форми се комбинират различни видове витамини;
- ✓ Диета, съчетаваща захарни изделия с витамини – ограничава апетита към сладките неща;
- ✓ Вегетарианска диета – тя е няколко вида, общото, между които е, че в никакъв случай не се приемат месо, риба и яйца;
- ✓ Други: диети, свързани с приемането на: Омега-3 мастни киселини; калций; витамин B12 и др.

Според предназначението им:

- ✓ Детоксифицираща диета – приемат се нискокалорични храни, богати на фибри;
- ✓ Диета за отслабване – тя може да бъде стотици различни видове; най-важното е, че няма такова нещо като „най-добра диета“ или „диета-чудо“;
- ✓ Диета за спортисти – свързана с изграждането на мускулите и изгарянето на мазнините;
- ✓ Други: диети за деца, за тийнейджъри, за хора в напреднала възраст и други.

Всяка диета може да има положителен ефект. Важното е да се спазва и разбира се да е одобрена от специалист.

В крайна сметка, ако искате да изглеждате добре, може да го постигнете по много начини. Основното качество, което трябва задължително да притежавате е волята. Следващият път, докато гледате любимия си сериал, се замислете, че можете да използвате този един час да побягате в парка или кварталната алея, или пък да се разходите до близкия фитнес - дейности, които със сигурност няма да ви навредят, а напротив – всеки следващ път, когато се погледнете в огледалото, ще получавате отговор на въпроса:

„Заслужават ли си усилията?“

Текст: Рашко Ангелинов, 10-д

Billboard
HOT 100

TOP 10

Week: 47

1		Locked Out Of Heaven Bruno Mars
2		Diamonds Rihanna
3		Die Young Ke\$ha
4		Ho Hey The Lumineers
5		One More Night Maroon 5
6		I Cry Flo Rida
7		Home Phillip Phillips
8		Some Nights Fun.
9		Beauty And A Beat Justin Bieber
10		Let Me Love You Ne-Yo

Повече на:

www.billboard.com

DS Style

Мироана Узунска, 11-и
(вляво) и Антония
Старева, 11-и (вдясно)

Мехмед Рамадан,
11-з (вдясно)

За трета поредна година

Интеракт клуб
Пловдив Филипопол
организира

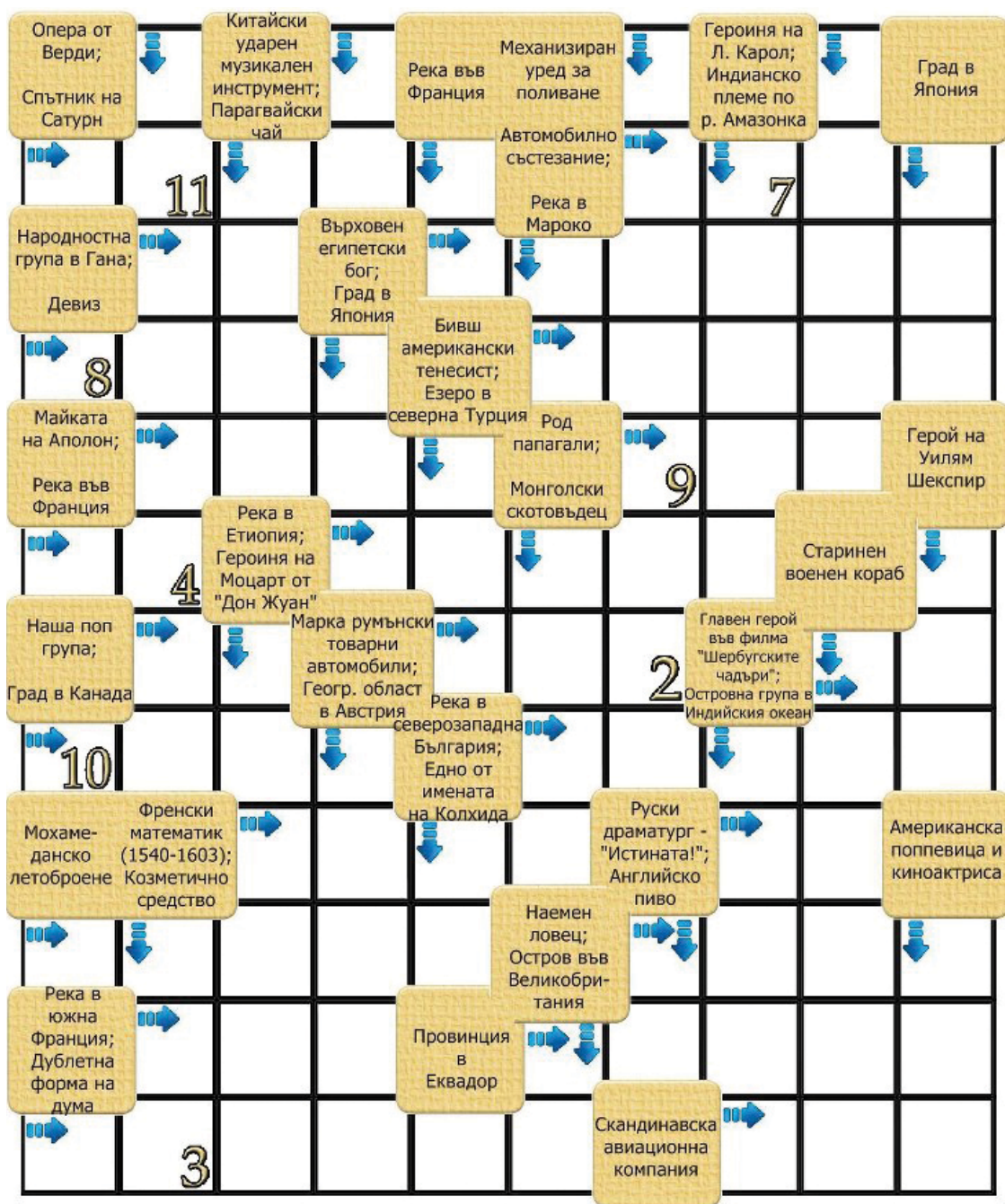
**БЛАГОТВОРИТЕЛЕН
КОЛЕДЕН БАЗАР**

Събраните средства ще бъдат дарени на
фондация към Министерството на
здравеопазването за деца, нуждаещи се от
животоспасяващи операции.

Къде: Мол Пловдив
Кога: 22-23.12.2012г.

С любезното съдействие на:

Отгатни думите
и спечели!

К 2 3 4 Д Н 7
8 9 10 11 Я

Страницата подготвиха:
Нели Костадинова, 12-з
Александър Аршинков, 11-в

Логически задачи

Момиченце живее на 8-ия етаж. Когато излиза от блока, слиза до първия етаж с асансьора, но когато се качва, пътува с него до 5-ия етаж и след това пеш! **Защо?**

Шофьор, пътувайки с автомобила си, забелязал, че километражът му показва числото 15951. Направило му впечатление, че това число се чете еднакво както отляво надясно, така и отдясно наляво. Помислил си, че число с подобна особеност няма скоро да се появи. Но останал доста изненадан, когато точно след два часа километражът показал ново число, което се четяло еднакво от двете страни. **Кое е това число и каква е била скоростта на движение на автомобила?**

Шерлок Холмс и д-р Уотсън се срещнали след години раздяла. От разговора станало ясно, че Уотсън е семеен и има трима сина. На въпроса за възрастта им докторът отговорил:
-Произведението от годините им е 36, а сумата е равна на номера на къщата, която е срещу нас.
-Това е недостатъчно. Необходима е допълнителна информация да определя възрастта им. -казал Холмс.
-Е, добре. Ще ти помогна. Най-големият има сини очи.
-Сега всичко е наред. -казал Холмс.
На колко години са синовете на д-р Уотсън?

Попълни кръсто-
словци и спечели
награда!

Както и досега, първите трима от всяка смяна, които решат правилно двете кръстословици и ни изпратят двете думи, получени от цифрите, ще спечелят специална награда от "Делта Те". Изпращайте ни вашите отговори на нашата ел. поща:
delatate@els-plovdiv.com
Не забравяйте да си напишете името и класа!

SUDOKU

BEGINNER

8				4				1
9				8	6		3	2
	2	5			3	4		
6					1	2	5	
1			2		8			4
	5	9		7				8
		7	3			8	2	
3		8		2	6			9
5				8				3

MEDIUM

		1		2		9		5
2		8			4	1		
4			6		7		2	
9			4		5	3	8	
	8			6			5	
	2	7	1					4
	5		7		1			9
		3	9			5		8
8		9		5		2		

PRO

7			4		2			
		5		1		9		
	6							
2						8		
		6			9	4		
	8				6			1
						5		
	1			5		8		
	3		8					2

Какво не знаем за Испания?

- Испания има 8000км плажове.
- На територията на Испания има повече лозя, отколкото всяка друга държава в света.
- Официалният език в Испания е кастелански испански. Има много диалекти.
- Нудизмът е позволен в цяла Испания.
- Испанците ядат много охлюви.
- В испанската храна не се слагат много подправки, не е пикантна.
- Горещият шоколад в Испания е много гъст.
- Най-големият отрасъл е туризмът.
- Столицата Мадрид се намира точно в центъра на страната.
- Прилепът е символ на областта Валенсия.
- Испания произвежда 44% от зехтина в света.
- Испания има 17 автономни области.
- Испания е на първо място в света по донорство на органи.
- Испанците обядват към 14-16 часа, вечерят към 22 часа.
- Лотарията в Испания е като хоби.
- Преди да отидат в някой клуб, испанците консумират алкохол в своите домове, паркове, градини. В клубовете цената е тройна.
- Испания е номер едно в света по консумация на кокаин.
- Испанците говорят много бързо.
- Испанският химн няма текст.
- В Испания бакшишът не е задължителен.
- Барселона се радва на 15 милиона посетители годишно, а Мадрид на 7 милиона.
- Маршрутът Мадрид-Барселона има най-голям брой полети на седмица в целия свят.
- Мадридското метро е на трето място в света (по обхват на мрежата в километри) след Лондон и Ню Йорк.
- Испания е третата страна в света по брой на пластични операции след САЩ и Бразилия.

Учениците на ЕГ „Пловдив“ в
празничната програма на немския
коледен пазар
6 ноември 2012г.

Харесайте страницата ни във Facebook и получавайте първи информация за организирани от нас конкурси и игри, както и датите на излизане на новите издания! На страницата ни ще ви информираме първи за неща, пряко обвързани с училище, а и не само. Очаквайте фоторепортажи от всички актуални събития!

Вицове

- Иванчо къде ти е бележникът?
- Вкъщи е.
- А защо е вкъщи, а не тук?
- Наказах го, защото има двойка...

- Жоро, защо баща ти днес беше в училището?
- Госпожата го извика, за да се оплаче от поведението ми.
- И какво стана?
- Сега вика майка ми, за да се оплаче от поведението на баща ми.

- Иванчо, надявам се, че повече няма да те виждам да преписваш от другарчето си!
- И аз се надявам, госпожо!

Иванчо казва на баща си:

- Тате, пак те викат в училище, счупих едно стъкло.
- Господи! Колко стъкла има?! Това училище ли е или някаква оранжерия!

- Вие сте толкова очарователна! За какъв малък дефект споменавахте в обявата за запознанства?
- Дефектът ли? Той сега е на училище.

В училище децата пишат съчинение на тема:

“Какво бих си поискал от Дядо Коледа?”

Иванчо: Скъпи Дядо Коледа! Направи така, че повече да не ни карат да пишем тези глупави съчинения!

Бисери

Ще го напиша по-ситно, че да го видите и от последните чинове.

Ученик, хванат с пицов втори пореден час.

Учител: Ти вече два пъти преписваш.

Ученик: Не е така. Предния път преписах, сега само се опитам!

Как с този лаптоп? Ти може да си работиш с твоето устройство, но с чужди... как така?!

Дмиитър, аз такова чудо не съм виждала! Сядаш и пишеш, защото аз от 38 години съм учител и такова нещо не бях чела! Не знам какво щеше да ти се случи, ако беше вкъщи, докато ти го проверявах. Направо изкъртих вратата на банята!

Вие сте много първични хора!

Та онзи ден гледах една реклама по b7v...

Луднала съм, тази седмица лягам и ставам с Гео (Милев)!

В петък ще правим ароматни упражнения...

Имах наум - като мисъл да запитам... Сега ще ти задам въпрос - дай сега, къде ми е въпросът?

При диктуване: ...точка, продължаваме изречението...

ЕКИП “ДЕЛТА ТЕ”

Главен редактор: Петър АНГОВ

Редакторски екип:

Анелия ГЕОРГИЕВА, Александър АРШИНКОВ, Богомила КИРОВА, Ивелина ВАСИЛЕВА, Нели КОСТАДИНОВА, Кристина ЛАЗАРОВА

Репортери:

Албена АРАБАДЖИЕВА, Виктория ВИДЕВА, Лора СТОЯНОВА, Десислава ЙОРДАНОВА, Мария ЧЕШМЕДЖИЕВА, Рашко АНГЕЛИНОВ

Фотографи:

Мария МАРИНОВА, Димитър КИРОВ, Светлана ПАНОВА, Стефан СОЛАЧКИ

Графичен дизайн и предпечат:

Петър АНГОВ, Светлана ПАНОВА

По този брой работиха още:

Кристина ГОЧЕВА

Контакти:

тел. - редакция: 0895466672

e-mail:

deltate@els-plovdiv.com

Екипът на „Делта Те“ изразява своята благодарност на PELSА, както и на всички други доброжелатели, без чиято помощ този вестник не би могъл да се осъществи.

Печатът се извършва със съдействието на ИК “Жанет - 45”.